

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๓๕/๒๕๖๐

ศาลปกครองนครราชสีมา
ศาลจังหวัดสุรินทร์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้อง อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑ นายอำเภอเมืองสุรินทร์ ที่ ๒ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลตาอ้ออง ที่ ๓ ผู้ปกครองท้องที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลตาอ้ออง ที่ ๔ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีคำขอให้ศาลเพิกถอน น.ส.ล. เลขที่ ๔๓๕๒๙ แปลงทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องสาธารณประโยชน์ก็ตาม แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอน น.ส.ล. ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการทับซ้อนกับที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์โดยมีหลักฐานการครอบครองตาม ส.ค. ๑ เลขที่ ๑๑๗ และเลขที่ ๑๑๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๕ อ้างว่า ผลการรังวัดหลักฐานแสดงการครอบครอง ส.ค. ๑ เลขที่ ๑๑๗ และเลขที่ ๑๑๘ ของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่าได้เนื้อที่มากกว่าหลักฐาน ส.ค. ๑ เดิม จำนวน ๖ ไร่ ๑ งาน ๒๓ ตารางวา และ ๒ งาน ๓๙ ตารางวา ตามลำดับ ซึ่งเนื้อที่ดินที่เกินมานั้นเป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องสาธารณประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ จึงได้คัดค้านการรังวัดทั้งมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๕๒/๒๕๔๓ วินิจฉัยว่าที่ดินบริเวณพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์กรณีตามคำฟ้องและคำให้การจึงเป็นการโต้แย้งสิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองตามส.ค. ๑ เลขที่ ๑๑๗ และเลขที่ ๑๑๘ หรือเป็นที่ดินในเขตที่ดินสาธารณประโยชน์ทำเลเลี้ยงสัตว์ “ป่าคล้อง” ตาม น.ส.ล. เลขที่ ๔๓๕๒๙ เมื่อการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม และคดีนี้ผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของการ น.ส.ล. เลขที่ ๔๓๕๒๙ ประการอื่น นอกจากทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม